

SLOVENSKÉ SPRÁVY

Časopis Slovenskej národnej rady v zahraničí

Ročník 6

Mníchov, september-október 1982

Nr. 35

OSN a Slovensko

Bezprostredne po druhej svetovej vojne došlo k utvoreniu organizácie Spojených národov (OSN), ktorá mala vyriešiť povojnové sporné otázky, chrániť ľudské práva a tak zaistiť mier. Vychádzalo sa zo stanoviska, že nakoľko niet svetovej vlády, ktorá by mohla zabrániť útočnosti, ale iba suverénne štáty, treba utvoriť medzinárodnú organizáciu, ktorá by sledovala tieto ciele. Aby táto svetová organizácia mala i moc, došlo k idei utvorenia svetových policajných oddielov, ktoré mali výlučne podliehať Spojeným národom. Mal byť vypracovaný plán na úplné odzbrojenie všetkých národných vojenských síl vo svete a plán na postavenie policajných oddielov. Štátne mocnosti avšak z obavy pred agresiou neboli ochotné vzdať sa prináležajúceho práva na sebaobranu. Preto tento návrh stroskotal na probléme odzbrojenia.

Takto Spojené národy stali sa organizáciou neustáleho konferovania, ktorá nie je v stave vo svete vyriešiť sporné otázky a zaistiť mier. Predovšetkým chýba tejto svetovej organizácii autorita, sledovanie skutočného mieru a slobody. Chýba tiež záruka, že proti agresorovi sa bude kolektívne postupovať. Ako príklad nám môže slúžiť Kórea, keď v roku 1950 severná komunistická Kórea vtrhla do južnej Kórei. V júni 1950 rozhodla sa Bezpečnostná rada Spojených národov siahnuť ku opatreniam proti vpádu komunistov do južnej Kórei. Tento čin komunistov bol považovaný za agresiu a bolo treba vyvodiť z toho dôsledky. Na tomto podklade malo dôjsť ku spoločnému zasiahnutiu do boja a vyhnúť komunistických agresorov. Skutočnosť však bola tá, že celé ťažisko vojny spočívalo na pleciach USA, ako po stránke materiálnej, tak i vojenskej. Niektoré štáty neposlali žiadne vojenské sily, iné možno povedať, že zúčastnili sa boja len symbolicky. Už tu mnohé štáty, aj tie, ktoré hlasovali za tento návrh, nerešpektovali toto rozhodnutie. Neuvedomovali si, že každý vojenský útok má byť pokladaný za delikt nielen vzhľadom na napadnutého, ale proti všetkým štátom, a že vyžaduje preto kolektívneho protipatrenia.

Ani v súčasnej dobe OSN nie je v stave zamedziť, aby nedošlo ku vojenským konfliktom. Naopak, jej vplyv a moc pri riešení sporných otázok medzi národami ešte upadol.

Dohodnutia v Teheráne, na Jalte a v Potsdame vytvorili situáciu, za ktorej fakticky nemožno hovoriť o správnom usporiadaní pomerov vo svete a teda nemožno hovoriť o pokoji. Niektoré národy dostali sa

proti svojej vôli pod cudziu nadvládu. Víťazné mocnosti učinili tak buď na základe neinformovanosti, nedôslednosti, alebo úmyselného nesledovania prirodzených práv národov, čím pričínili sa o ovládnutie niektorých národov inými. Toto avšak nemôže byť konečnoplatné riešenie. Vtlačenie národa do nejakého štátneho útvaru alebo záujmovej sféry proti jeho vôli, prieči sa základným princípom demokracie.

Takouto obeťou víťazných mocností po druhej svetovej vojne stalo sa aj Slovensko. Víťazi bez akéhokoľvek rokovania s legitímnymi zástupcami slovenského národa, bez akéhokoľvek poskytnutia možnosti prejavu vôle slovenskému národu, hodili Slovensko do pazúrov českých imperialistov. Nerešpektovali ani právnu existenciu Slovenského štátu - Slovenskej republiky. Pomohli Čechom v imperialistických snahách a naleteli na blufy a intrigy českých politikov.

No, a čo urobili Spojené národy (OSN), ktoré mali riešiť takéto problémy? V roku 1946 podal Dr. Ferdinand Ďurčanský na mierovej konferencii Spojených národov v Paríži memorandum, v ktorom protestoval proti násilnému začleneniu Slovenska do československého štátneho útvaru a žiadal mierovú zmluvu so Slovenskou republikou a rešpektovanie samourčovacieho práva pre slovenský národ.

Hoci podľa Charty Spojených národov každý národ má právo na samourčenie a hoci podľa medzinárodného práva ako so štátom, ktorý sa zúčastnil vojny, má byť uzavretá mierová zmluva, Spojené národy jednoducho tieto práva ignorovali a právne požiadavky slovenského národa neprerokovali.

František Kollár, predseda Slovenskej národnej rady v zahraničí (SNRVZ), poslal v roku 1979 protestnú výzvu Spojeným národom (OSN), v ktorej okrem iného protestoval proti zastupovaniu slovenského národa v tejto svetovej organizácii Čechmi, nakoľko Česi nie sú k tomu oprávnení. Aj toto podniknutie ostalo bez konkrétneho úspechu.

Charta Spojených národov obsahuje bod, v ktorom sa hovorí: "Utvoriť priateľské vzťahy medzi národmi, založené na rešpektovaní zásad rovnoprávnosti a samourčenia národov"... Prečo OSN sa nepridržiava svojich základných smerníc? Prečo prevláda u nej neobjektívnosť, nesledovanie prirodzených práv národov na slobodné rozhodnutie? Podľa Charty mali by Spojené národy rešpektovať demokratické zásady a základné slobody. To znamená, že Sovietsky zväz, Česko-Slovensko a iné totalitné komunistické štáty nemali sa vlastne ani stať členmi OSN. Týmto dá sa aj vysvetlovať nespravodlivý postoj Spojených národov ku niektorým politickým problémom. Je pochopiteľné, že s komunistickými štátmi, v ktorých vládne nedemokratický politický systém, nemožno uskutočňovať demokraciu.

Neplnením základných princípov Charty, OSN stráca na autorite a nemôže plniť jej pôvodne danú úlohu. Nemožno hovoriť o opravdivom mieri vo svete, dokiaľ určité národy sú držané pod cudzou nadvládou. Nemožno hovoriť o pokoji a slobode v strednej Európe, dokiaľ Slovensko nebude slobodné. Preto z týchto príčin nemožno ani žiadať od týchto utláčaných národov povinnosť uznávať status quo v Európe.

Slovenský národ nežiada, aby veľmoci prinášali obeť za jeho oslobodenie, ale iba aby uznávali jeho práva a nepripravovali ďalšiu okupáciu Slovenska.

František Kollár

Letáky na Slovensko

Ako sme už v nemeckom vydaní v časopise "Slowakische Nachrichten" uverejnili, podnikla Slovenská národná rada v zahraničí (SNRVZ) letákovú akciu s balónkami na Slovensko. Táto letáková akcia bola predovšetkým preto potrebná, lebo nemáme na Západe ani jeden rozhlas k dispozícii, kde by Slováci mohli otvorene, v smysle oslobodenia Slovenska od komunistického neľudského systému a od Čechov ku slovenskému ujarmenému národu vo vlasti hovoriť a ho objektívne o svetových udalostiach a o práci za nezávislosť Slovenska informovať.

V rádiu "Slobodná Európa" je už dlhé roky zriadené československé oddelenie, kde sedia Česi a ich slovenskí prisluhovači - kolaboranti. Títo šíria českú resp. československú propagandu na Slovensko, aby tak mýlili Slovákov. Celá tendencia československého vysielania v rádiu Free Europe je, udržať Československo aj po oslobodení Slovenska od komunizmu a zamedziť uplatniť sebaurčovací právo pre slovenský národ. Podobná situácia je aj v rozhlase "Hlas Ameriky" a v iných rozhlasových staniciach, ktoré vysielajú do štátov sovietského bloku.

R.S.

Je to možné?

Rudé právo, orgán Komunistickej strany ČSSR, uverejnilo 28. mája t.r. správu, z ktorej citujeme doslovne: "Minister kultúry SSR Miroslav Válek prijal vo štvrtok v Bratislave biskupov rímskokatolíckej cirkve na Slovensku Dr. Jozefa Feranca, Dr. Júliusa Gábriša, Dr. Jána Pásztoru a kapitulárnych vikárov Zoltána Beláka, Dr. Štefana Onderku a Štefana Garaža.

Biskupi uistili ministra M. Váleka, že budú všestranne aj naďalej podporovať presadzovanie ušľachtilých myšlienok mieru a aktívne prispievať k rozvoju dobrých vzťahov medzi rímskokatolíckou cirkvou a socialistickým štátom a že k tomu budú viesť aj svoje duchovenstvo a veriacich." Toľkoto Rudé právo.

Horeuvedené slová sú zarážajúce, neuveriteľné, nakoľko je známe, že komunistický režim v Česko-Slovensku potláča náboženskú slobodu. Preto sa zdržujeme aj akéhokoľvek komentáru.

S.N.

Volebné divadlo

Česko-slovenská tlač priniesla správy o doplnovacích voľbách na Slovensku, z volebného obvodu Čadca a Sobrance. Vo volebnom obvode v Čadci bol zvolený do Snemovni národov Federálneho zhromaždenia ČSSR František Hrudál. Bolo odovzdaných 37.349 hlasovacích lístkov. Za kandidáta tzv. Národného frontu, F. Hrudála, hlasovalo 37.349 voličov. Kandidát do Slovenskej národnej rady, ing. Jozef Širotnák, dostal vo volebnom obvode Sobrance 14.606 hlasov a volieb sa zúčastnilo 14.606 voličov, teda 100 % odovzdaných hlasov.

Takéto komunistické voľby nemožno inak nazvať ako režimom organizované divadlo. To je tá ľudová demokracia, v ktorej ľud nemôže a nesmie o ničom rozhodovať.

S.N.

Falošné informácie

Dostal sa nám do rúk časopis zo Slovenska "Život" zo 16.9.1982. Na strane 11 bol uverejnený článok pod názvom "Siedma veľmoc v rukách podnikateľov". Keďže obsah tohto článku je markantný pre komunistami šírenú falošnú propagandu, citujeme jednu stať článku: "V NSR vychádza vyše 200 zábavných ilustrovaných časopisov. O tom však, čo v nich budú čítať západonemeckí občania nerozhodujú novinári. A obsah novín a časopisov neovplyvňujú čitatelia. Rozhoduje o tom skupina monopolných kapitalistov, lebo v buržoáznej spoločnosti sa sloboda tlače zúžuje na slobodu podnikania v tejto oblasti". (Koniec citátu).

Článok je podpísaný skratkou -MAM-. Nevieme, či pisateľ článku bol niekedy v slobodnej časti Nemecka, alebo nie. Ak bol, tak sa mohol o tom presvedčiť, že dnešná Nemecká spolková republika je slobodný, demokratický štát, v ktorom neexistuje cenzúra tlače, je sloboda prejavu, mienky, zhromažďovania sa atď.

Mnohí žijeme už roky v slobodnom svete, čítame denne tú tzv. buržoáznu tlač, vždy tam nájdeme niečo zaujímavého, často čítame veľmi kritické články, ktoré poukazujú otvorene na rôzne problémy vnútornej i medzinárodnej politiky.

Silne pochybujeme, či by autor spomínaného článku mohol slobodne popísať svoje dojmy po návšteve NSR, či by mu to cenzúra povolila! Keď niektorý čitateľ v slobodnom Nemecku nie je spokojný s časopismi a novinami, ktoré sú v bežnom predaji, môže odoberať napr. "Neues Deutschland" z komunistami ovládaného Nemecka, alebo "pravdu" z Moskvy, keď vie po rusky, v slobodnom svete mu nikto v tom nebude zabráňovať.

Môžu si avšak Slovenky a Slováci na Slovensku objednať napr. časopis "Stern" v Hamburgu, alebo aj "Konkrét" ktorý je extrémne lavičový? O iných, konzervatívnych novinách ani nehovoríme. V Bratislave možno kúpiť zo Západu len niektoré komunistické noviny ako L'Humanité, Unita, alebo rakúske Volksstimme.

Každému je známe, že v Česko-Slovensku riadi a kontroluje všetky masové oznamovacie prostriedky komunistická strana. Uverejňujú len to, čo sa hodí komunistickému systému. Kritickí a čestní novinári, a takých je tam veľa, keď nie sú za mrežami, musia si manuálnou prácou zarábať na chlebiček. Len nečestní karieristi a pochlebovači komunistického politického zriadenia nájdú tam uplatnenie ako novinári, čoho dôkazom je i spomínaný článok.

Prečo sa nikde v komunistickej tlači v ČSSR nemožno dočítať pravdu o situácii v Poľsku, o agresívnej vojne v Afganistane, ktorú vedú sovietski mocipáni?

Autor článku v "Živote", alebo sa riadi heslom, že najlepšia obrana je útok a chce tak odvrátiť pozornosť ľudí od problémov a nedostatkov v Česko-Slovensku, ktorých je tam neúrekom, alebo v skutočnosti nepozná pomery v slobodnom Nemecku.

Marian Pogač

Národy k slobode!

V Nemeckej spolkovej republike vyšla kniha pod titulom "Národy k slobode" od Michaela Pragu. Autor tejto knihy opisuje národy a národnostné skupiny, ktoré túžia po slobode, informuje čitateľa o ich dejinách, rečiach, náboženstve atď. Aj o boju týchto neslobodných národov za štátnu nezávislosť venuje autor nemalú pozornosť. Túto knihu možno pokladať za dôležitý prínos a podporu pri presadzovaní sebaurčovacího práva národov.

Autor zaoberá sa v knihe aj so slovenskou otázkou a okrem iného píše: "Po druhej svetovej vojne boli Slováci znovu začlenení do Česko-Slovenska, bez ohľadu na to, že Slovenský štát bol medzinárodne uznaný a bez toho, žeby sa ich bol niekto na ich mienku pýtal.

Myšlienku vytvorenia slobodného Slovenského štátu zastupuje "Slovenská národná rada v zahraničí". Táto organizácia v roku 1975 vyhlásila: "Je skutočnosťou, že Slováci sa chcú oslobodiť od českých okupantov a utvoriť nezávislý, slovenský, demokratický štát."

V proklamácii SNRVZ na Spojené národy (OSN) v roku 1979 sa uvádza: "Česko-Slovensko je štátom, ktorý bol utvorený násilím. Slováci nedali svoj súhlas ku utvoreniu tohto československého štátu ani počas vojny, ani po nej. Preto nie sú Česi oprávnení zastupovať Slovensko v Spojených národoch.

Slovenský národ chce, ako každý iný národ žiť vo vlastnom nezávislom štáte. Toto je cieľ Slovákov vo vlasti a taktiež i v zahraničí."

Jedna iná exilná skupina, "Svetový kongres Slovákov", vyjednávala v marci 1980 vo Frankene s Čechmi o obojstranných vzťahoch. Pretože prevážna väčšina Slovákov vo vlasti a v zahraničí odmieta akúkoľvek formu spoločného štátu s Čechmi, stala sa táto diskusia predmetom oprávnenej slovenskej kritiky."

S.N.

Papier nemeň národnosť

Na viaceré dopyty Slovákov, či nadobudnutím nemeckého, amerického, alebo iného štátneho občianstva stráca sa národnosť, stáva sa napr. Slovákom Nemcom, Američanom, alebo Švajčiarom, nakoľko toto bolo uverejnené v časopise Sl. Sl. odpovedáme, že toto tvrdenie nezodpovedá pravde. Žiadne štátne občianstvo nemeň národnosť. Aj z právneho stanoviska, každý je tej národnosti, ktorej sa cíti byť. A toto platí aj pre Slovákov. Opačné tvrdenie je mýlna, ba naivná. V takom prípade by už slovenský národ bol dávno zakopal. Aj dnes Slováci na Slovensku majú československé štátne občianstvo a sú slovenskej národnosti, v Amerike americké atď. A tí slovenskí utečenci, ktorí ušli z československého štátu, ušli s československým štátnym občianstvom. No a veru je lepší pocit mať americké, nemecké, alebo švajčiarske štátne občianstvo ako občianstvo českého okupanta Slovenska.

R.S.

Prečo toľko krikú?

Tlač, rozhlas a televízia v Nemeckej spolkovej republike sa stále zaoberajú tzv. problémom cudzincov. Niekedy má človek ten dojem, že to všetko bolo iba umele vyvolané žurnalistami a niektorými politikmi, ktorí možno aj úmyselne chcú škodiť menu Nemeckej spolkovej republiky. Lebo medzi obyvateľmi NSR ťažko nájsť človeka, ktorý by bol

nepriateľom cudzincov.

Skutočnosť je tá, že cudzinci boli naverbovaní na práce a možno povedať, často na ťažké práce, ktoré nie každý rád vykonáva.

L.N.

List ministrovi Genscherovi

Predseda Slovenskej národnej rady v zahraničí, František Kollár, zaslal list ministrovi zahraničných vecí Nemeckej spolkovej republiky H. O. Genscherovi, so žiadosťou, aby sa príležitostne vyslovil aj za sebaurčovacie právo pre slovenský národ.

F. Kollár, reagoval na častejšie vyhlásenia ministra Genschera za uznanie sebaurčovacieho práva pre juhozápadnú Afriku (Namibia) a pri poslednej jeho návšteve v Jordánsku a v Egypte za samourčovacie právo Palestínčanov. V liste sa okrem iného uvádza: "Aj slovenský národ túži po oslobodení od cudzej českej nadvlády a po štátnej nezávislosti. Veľavážený pán minister, s radosťou by sme konštatovali, keby ste občas poukázali aj na potrebnosť uznania sebaurčovacieho práva pre slovenský národ, ktorý sa nachádza v českej a komunistickej neslobode.

Nemožno slúžiť spravodlivosti a mieru, keď uznanie sebaurčovacieho práva pre jeden národ sa dôrazne žiada a to isté právo pre iný národ ostáva bez povšimnutia.

My by sme vám boli povďační, keby ste v budúcnosti upozornili svetovú verejnosť aj na právo na sebaurčenie pre utláčaný slovenský národ."

Prenasledovanie

Až teraz dostala sa na Západ správa, že 30. augusta t.r. bol v Bratislave zaistený 26-ročný František Novajevský. Dôvod jeho zaistenia nie je doteraz presne známy. Kolujú iba správy, že zaistenie súvisí s jeho žiadosťou o prijatie do kňazského seminára.

Novajevský, ktorý pracoval u jednej stavebnej firmy v Bratislave, podal si po maturite žiadosť o prijatie do seminára. Táto jeho žiadosť bola avšak odmietnutá. Pretože imatrikulácia na inej fakulte neskôršie prijatie do kňazského seminára vylučuje, pracoval ako stavebný robotník a každý rok sa uchádzal o prijatie do seminára. Jedného dňa bol pozvaný tajnou políciou na "rozhovor" pri ktorom mu bolo oznámené, že bude prijatý do seminára, ak prisľúbi, že bude spolupracovať s tajnou políciou. Túto ponuku Novajevský odmietol. Niekoľko dní neskôršie bol na jeho pracovisku zaistený, daný do vyšetrovacej väzby a jeho celý osobný majetok bol zhabaný.

Toto bolo už druhé zaistenie z náboženských dôvodov v mesiaci auguste v Bratislave. 13. augusta t.r. bola tiež v Bratislave zaistená poštová úradníčka Helena Gondová.

Napriek ateistickej propagande a prenasledovania zo strany úradov, ľud na Slovensku zotrúva vo svojej kresťanskej viere. Hoci je pravdou, že mnohí z obavy, žeby mohli stratiť svoju existenciu, nezúčastňujú sa bohoslužieb.

B.K.

Trpiace Slovensko

Česi oslavujú 28. október ako deň ich víťazstva, utvorenie Česko-Slovenska. Slováci pozerajú sa so smútkom do minulosti a najmä na čas znovuvytvorenia československého štátu v roku 1945. Už 37 rokov žije slovenský národ v štáte, ktorý si neprial. Dnešné Česko-Slovensko a polozenie znásilneného Slovenska v ňom, je dielom Prahy a Moskvy. Dr. E. Beneš a spol. vedeli, že obnovenie Česko-Slovenska je možné len tak, ak na Slovensku bude ubitá túžba po štátnej nezávislosti. Preto im tak záležalo, aby Červená armáda obsadila Slovensko a uskutočnila podmienku ich politickej spolupráce. Moskva tento protiprávny plán Prahy podporovala vzhľadom na duchovný odpor Slovákov proti komunizmu, ktorý sa tak výrazne prejavil pri voľbách 26. mája 1946 a prejavuje sa aj podnes.

Po obsadení Slovenska sovietskou armádou a Čechmi, nastalo prenasledovanie Slovákov. Sadizmus Česko-komunistického súdnictva najlepšie potvrdzuje správa neverenika Dr. Ferienčíka z 15. apríla 1947: "... od 1. januára do 31. decembra 1946 bolo na Slovensku zatknutých 6.400 osôb, predvedených 7.200, oznámených 100.200 a do pracovných táborov zaradených 3.200 osôb."

Do Sovietskeho zväzu bolo deportované ca 20.000 osôb a do vyprázdnených Sudet bolo naverbované približne 400.000 Slovákov.

Vrcholom nenávislosti Česko-komunistickej tlače na Slovensku boli správy uverejnené po odsúdení slovenských biskupov, 12. marca 1951, v ktorých sa dočítame aj toto: "Na Slovensku už nevládne Boh ako sa mu páči, ale ľudová demokracia"...

Ako toto všetko malo ohlas v slovenskom národe? Najlepšie situáciu predstavil Dr. Šujan v prejave 15. januára 1947: "Všetci pri ľudovom súdnictve sme nenávidení a ohrožovaní i s rodinnými príslušníkmi. A toto sa deje nielen zo strany delikventov, ale aj ideových priateľov. Všetci nás častujú titulmi "kati", "krvožižnivci". Po odsúdení Dr. J. Tisu dostal predseda SNR Dr. J. Lettrich vyše 10.000 výhražných listov."

Zaujatosť Dr. Beneša voči Dr. J. Tisovi datuje sa už od 1. decembra 1936, kedy svojim prejavom v pražskom parlamente zaujal stanovisko proti obdivovateľom komunizmu na čele s Benešom slovami: "Slovenský národ nikdy nebude pomáhať moskovskému komunizmu, lebo komunizmus je surová negácia, popieranie vyššej kultúry, ničenie ľudskej prirodzenosti a podrývanie základov ľudskej spoločnosti"...

Ing. A. Padhorelec

"Deň katolíkov 82"

V Düsseldorfe bol začiatkom septembra t.r. uskutočnený zjazd katolíkov. Od nášho spolupracovníka dostali sme správu, podľa ktorej slovenská katolícka mládež na Slovensku zaslala zjazdu pozdravný list. Tento list nemecká katolícka mládež rozmnožila a rozdávala prítomným, čo malo na zjazde veľký ohlas.

"Informačné správy", časopis vydávaný v Rakúsku o.i. píše: "Zjazdu sa zúčastnil aj Rev. A. Hlinka z nešťastnej Radio Free Europe. Rozhovory bral na pásky. Ale to, čo potom tento rozhlas vysielal, nieslo sa iba v tom starom nešťastnom čechoslovenskom duchu! A tu musíme proti takej tendencii aj na tomto mieste čo najrozhodnejšie protestovať"...

Krátke správy

Čítal som v "Slowakische Nachrichten", že Slovenská národná rada v zahraničí (SNRVZ) podnikla letákovú akciu s balónkami na Slovensko a uvádzali ste dôvod tejto akcie. Je veru veľmi smutné, že Slováci po 37-ročnom exile a politickej práci nemajú v Európe v žiadnom rozhlase možnosť pariť české snahy o znovuvládnutie Slovenska. Už by pomaly aj Američania a Nemci mohli vedieť, že Česko-Slovensko je násilím utvorený štát.

J.P. BRD

ooo

Český spolok OPUS BONUM usporiadal 28.-31. októbra t.r. česko-slovensko-poľské stretnutie vo Frankene.

ooo

Koncom októbra t.r. konala sa v Česko-Slovensku porada vojenských a bezpečnostných redaktorov členských štátov Varšavského paktu a Afganistanu. Témou rokovania bolo, ako najlepšie majú masové média vplývať na brannú výchovu obyvateľstva a predovšetkým mládeže. Pozoruhodné je, že Afganistan je nenápadne zaťahovaný na porady Varšavského paktu.

ooo

Česi usporiadali v Mníchove oslavu 28. októbra - utvorenie česko-slovenského štátu. Na oslave v "Dome stretnutia" mal prejav aj jeden zo slovenských zradcov a kolaborantov s Čechmi v rádiu Free Europe, Dr. Branislav Štefánek.

ooo

My tu v Amerike veľmi dobre vidíme do politiky SKS. Sú tam funkcionári bývalí Čechoslováci a aj takí, ktorí aj teraz spolupracujú s Čechmi, alebo sú aj tam funkcionármi. To sú "Trojské kone" v SKS. Je len samozrejmé, že toto je na škodu slovenského exilu, lebo takáto situácia núti nás sa pýtať, či môžeme Slováci takéto organizácii dôverovať.

J. Dvorský, USA

ooo

Podľa Úradnej štatistiky malo Česko-Slovensko v máji t.r. 15.361.685 obyvateľov. Z tohoto počtu má Slovensko 5.048.770 obyvateľov. Za prvých 6 mesiacov tohoto roku uzavrelo manželský pomer v ČSSR 40.000 párov a rozvedených bolo 13.345 manželstiev. Tento veľký počet rozvodov možno pripisovať protirodinnéj komunistickej politike a spoločenskému zriadeniu.

ooo

26. júna t.r. bolo 10 rokov od smrti nekompromisného bojovníka za právo slovenského národa na vlastný štát, Dr. Ctibor Pokorný.

ooo

Podporujte boj o slobodu a samostatnosť slovenského národa. Pomôžte tým presadiť samourčovací právo národov a odstrániť ich útlak.

Slovenské správy - Vydavateľ: Slovenská národná rada v zahraničí.
Za redakciu zodpovedá: František Kollár, Richard- Wagner- Str. 27
D-8034 Germering b. MÜ.

Vychádza dvojmesačne; ročné predplatné 15.- DM;

Telefón: (089) 8413380

Konto-Nr. 23981, Raiffeisenbank Germering